

Пудель

Автор:

Микола Хвильовий

Пудель

Микола Хвильовий

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ #1

«Пудель» Миколи Хвильового – сатирична новела, в якій автор порушує проблему вбивства революцією людських почуттів***. Головний герой твору Сайгор зник бачити у жінці лише робота певної професії і не здатен зрозуміти її тонку сутність. Найвідомішими творами автора є новели «Я (Романтика)», «Кіт у чоботях», «Арабески», «Мати», «Редактор Карк», «Свиня», «Ревізор», «Повість про санаторійну зону», незакінчений роман «Вальдшнепи». Микола Хвильовий (справжнє ім'я Микола Фітільов)– талановитий український письменник, майстер психологічної новели з елементами романтизму та імпресіонізму.

Микола Хвильовий

ПУДЕЛЬ

I

Виходили на іскрясте шосе, в перламутр полудня. Утомно дрижали наливні поля, і перелітав димний легіт. Небо брякло; нечутно й зів'яло скрадалися полинялі соняшні дороги до незнайомих горизонтів, до туманово-бузкової маси.

На повороті почули останню міську пісню: трамвайна путь розлетілася в яри й раптом плавко спланувала півколом назад. На перепутті під зеленою мжичкою дерев дрімав парк: бюст Ляссаля, стежки, алеї. Потім і він одійшов убік. – Тоді знову іскрясте шосе й даль молодих лісів.

На двадцять кроків уперед ішли – мадмуазель Арйон (опереточна співачка з «Не ридай») і дві баришні з редвидату: Тоня (так говорив студент) і, може, Дуня, може, Катя – невідомо: з нею ніхто не говорив. З ними: якийсь тип і студент – організатор вечора.

Вечір (музикально-вокально-танцювальний каламбур) на віллі «Зелений Гай», сьогодні, «на користь». Ще alma mater прохала Сайгора сказати вступне слово на тему: біжучий мент.

Арйон ішла під рожевою парасолькою, яку ніс тип. Тоню вів під руку студент.

Тераси іподрому й павутиння далекого радіо поволі й рішуче зливалися з будівлями. І коли входили в сутінь придорожніх верб, повернулись і бачили один одномасний узаміт міста.

Сайгор узяв сигаретку й передав портсигара. Григорій переложив ремінь рушниці на праве плече й закурив. І говорив – потім – про Богомольські Болота, про крижнів, про вечірній переліт. Його руде обличчя наливалося кров'ю, і творчо, по-дитячому світилися зіниці. І знову згадував очерети, село, нирців, заячі стежки, полювання, ще полювання.

Тоді Сайгор примружив сірий погляд і зняв кашкета.

– Добре!

І сказав прозу: одкомандирує в райком, а відтіля Григорій поїде далі, на сельроботу, на село.

Підхопив:

– На село?

Григорій довго путався в незв'язних фразах і нарешті рішив, що йому все-таки тут кур'ером веселіш, ніж десь «на задрипанках».

- Полювання – гарна річ, та бачте...

Сайгор бачив. – Сонце стояло над головою. Город відходив по шосе, а за ним плентались яри, іподром, радіо. Сизою ртуттю коливались далі.

І в цей момент, як звичайно, Сайгор думав про ті ж засідання й згадав термінові пакети.

- Глядіть же, не забудьте однести.

- Не турбуйтеся, – сказав Григорій.

Марчик – дворняжка: літом – лягаш, зимою – гончак, дома – сторож – зірвав гаву й помчав за нею по тирсі. Тоді ж відстав пудель мадмуазель. Арйон від компанії і з кошиком в зубах пішов поруч Сайгора. І тоді ж повернула голову баришня з редвидату – не Тоня – і чогось подивилась на Сайгора й посміхнулася тихою звичайною усмішкою. Потім кожного разу, коли пудель залишав Арйон, баришня – не Тоня – поверталась і усміхалась тихою звичайною усмішкою.

Сайгор погладив пуделя по кучерявій левиній гриві й сказав:

- Гарний пес. Чудова порода для дресировки.

Григорій, мабуть, образився за свого Марчика й подав бандитський посвист у тирсу. А коли дворняжка підлетіла, помабуючи хвостом, і показала зуби, він тут же, на шосе, примусив її служити на задніх лапах.

- Все-таки я скажу, – промовив Григорій, – не люблю я цих пуделів. Так: ні те ні се. Користи мало. Ну, тягає у зубах кошика, а що з того? Подумаєш, штука!

Потім із любов'ю посіпав Марчика за вуха й рішуче заявив:

- Молодчик!

Певно, Григорій був патріотом своєї батьківщини. – А породистий пес труснув левиною гривую й помчав до мадмуазель Арйон.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: https://tellnovel.me/hvil-oviy_mikola/pudel

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)